

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

Personal Financial Planning Based on the Economic
Sufficiency Principle of the People in Kam Hai Yai Subdistrict,
Don Moddang District, Ubon Ratchathani Province

หทัยรัตน์ ควรรู้ดี¹ มาลินี ศรีไมตรี^{2*} อรวรรณ ตามสีวัน³

^{1,2,3}คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Hathairat Khuanrudee¹ Malinee Srimaitree^{2*} Orawan Tamsiwan³

^{1,2,3}Faculty of Business Administration and Management, Ubonratchathani Rajabhat University

*Corresponding Author L: Malinee.s@ubru.ac.th

(Received: April 30, 2022; Revised: May 17, 2022; Accepted: May 27, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี 3) เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 370 คน โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสองตัวแปร สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม และด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ตามลำดับ สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สมาชิกครอบครัว และ

อาชีพที่ต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจัยทางเศรษฐกิจทุกตัวสามารถพยากรณ์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 76.0

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

Abstract

This research aimed to study 1) personal financial planning based on the economic sufficiency principle of the people in Kam Hai Yai subdistrict, Don Mordang District, Ubon Ratchathani Province and 2) comparison of personal financial planning based on the economic sufficiency principle of the people in Kam Hai Yai subdistrict, Don Mordang District, Ubon Ratchathani Province. The sample for the research were 370 people, the statistics used to analyze the data were Descriptive statistics include frequency values, percentages, averages, and standard deviations, deductive statistics include Independent-Samples t-Test, statistics for comparing differences between more than two variables with One-Way Analysis of Variance: One-way Anova, and multiple regression analysis.

The results found: Individual financial planning based on the principle of economic sufficiency of residents in Kam Hai Yai subdistrict, Don Mordang District, Ubon Ratchathani province, when considered as a side, was found to be moderate, i.e. evaluation of financial position based on moderation, rationalization of financial targets, and monitoring. To improve financial planning according to the principles of knowledge and virtue and the areas of compliance with financial planning according to the principles of financial immunity, respectively. Personal factors, including age, education level, family members, and occupation, differ in their personal financial planning according to the economic sufficiency principle, statistically significantly at .05. Economic factors, including income-expense, interest rate and inflation, have a statistically significant impact on personal financial planning in accordance with the economic sufficiency principle of the people in Kam Hai Yai subdistrict, Don Mordang District, Ubon

Ratchathani Province. All economic factors were able to predict the personal financial planning based on the economic sufficiency principle at .05 of significance with, 76.0 percent of coefficient.

Keywords: Personal Financial Planning, Economic Factors

บทนำ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อาจเปรียบได้กับการวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกันกับการวางแผนการเดินทาง ซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง เพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำรงชีวิตในบั้นปลายของชีวิตอย่างมีความสุข

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นกระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ถือเป็น การควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ และสามารถทำการจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2552) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินอย่างสมเหตุผลตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมายและรายจ่ายต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและเมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัว ทำให้ความรับผิดชอบและภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้นแม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุต้องวางแผนทางการเงิน ดังนั้นถ้ามีการวางแผนที่เร็วเท่าไรจะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น (กาญจนา หงส์ทอง, 2551)

ธนาคารแห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติในการสำรวจระดับทักษะทางการเงินของคนไทยตามกรอบของ The Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) ครั้งที่ 8 ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 11,901 ครัวเรือน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะทางการเงินของคนไทย และสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินที่ดี พบว่า คนส่วนใหญ่ในประเทศมีความตระหนักเรื่องการออมเงิน การบริหารจัดการเรื่องหนี้ และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจอย่างมาก ทั้งนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินที่เป็นรากฐานสำคัญของเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564)

จากวิกฤตเศรษฐกิจและสถานการณ์โรคระบาดต่าง ๆ จะเห็นได้ชัดว่าความแน่นอนคือความไม่แน่นอน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อที่ยังไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนทั้งในแง่ของขนาดและระยะเวลา สิ่งที่คุณคงต้องตระหนักก็คือ ต้องสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะสิ่งที่สำคัญที่สุดคือความมั่นคงด้านการเงิน สิ่งที่คุณควรปฏิบัติเพื่อเตรียมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากวิกฤตต่าง ๆ การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยการวางแผนทางการเงินทั้งด้านค่าใช้จ่าย และการมีแหล่งทุนเสริมที่สร้างรายได้พอเพียง ความมีวินัยทางการเงินไม่ก่อหนี้ก่อสินจนเกินตัว และรู้จักเก็บออมอย่างเหมาะสม จะสามารถสร้างชีวิตที่มีความสมดุล มีความมั่นคงทางการเงิน มีภูมิคุ้มกันตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่คาดคิดได้อย่างดี (ชนิกานต์ ภูภินทา, 2562) คนที่มีสุขภาพทางการเงินเข้มแข็งหรือมีภูมิคุ้มกันที่เพียงพอจะมีโอกาสอยู่รอดและผ่านพ้นวิกฤตในครั้งนี้ไปได้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญส่งผลต่อสภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลาหนึ่ง อันจะส่งผลถึงความมั่งคั่งและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (เมทาวี มีเกล็ด, 2562) โดยส่วนใหญ่ปัจจัยทางเศรษฐกิจจะประกอบไปด้วยภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และรายได้รวมถึงค่าใช้จ่ายของประชาชน และจากผลการศึกษาวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2561) พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล วัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกคน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สนับสนุนให้การใช้ชีวิตของแต่ละบุคคลไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งเน้นเรื่องของการดำรงชีวิตอยู่ด้วยความพอเพียง สมดุลและยั่งยืน ซึ่งแนวนโยบายของหลักเศรษฐกิจพอเพียงส่วนหนึ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดการออมซึ่งจัดได้ว่าเป็นการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม การประหยัดอดออมนั้นจะนำมาซึ่งความสมดุลในการจัดการทรัพยากรและก่อให้เกิดการมีทรัพยากรใช้ได้อย่างยั่งยืน (มรกต ฉายทองคำ, 2557)

พื้นที่ตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ระยะทาง 25 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลาดเอียงจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีลำห้วยและหนองน้ำกระจายอยู่ทั่วไป แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร ได้มีการน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน มีเป้าประสงค์ให้ประชาชนมี

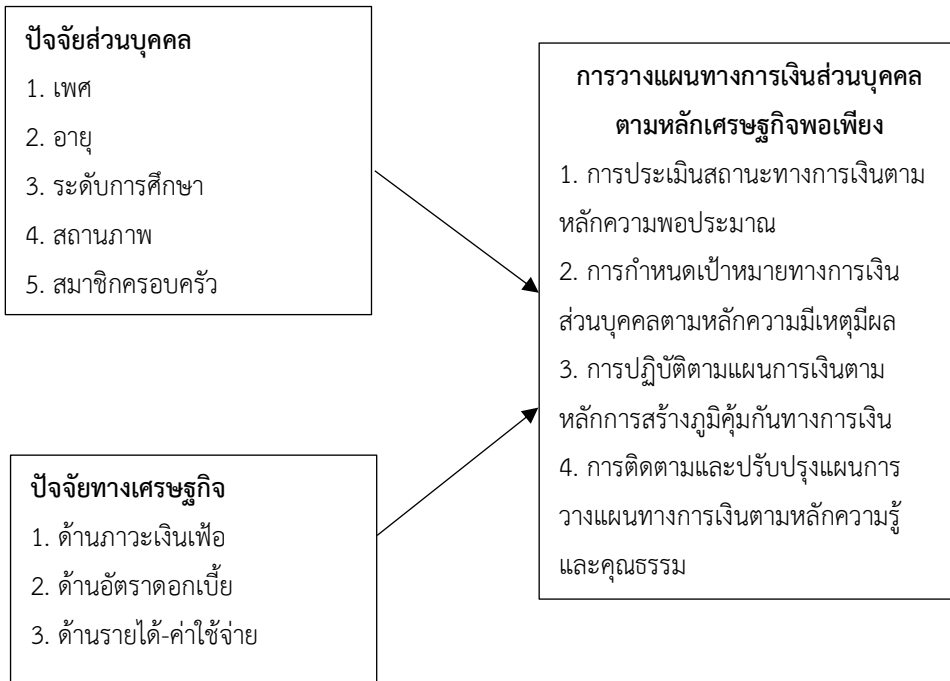
คุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (องค์การบริหารส่วนตำบลคำไฮใหญ่, 2558) ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ถือเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้ของคนในชุมชน และช่วยจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม เป็นการเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน ปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินของคนในชุมชนได้อย่างสมเหตุสมผล

ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ว่าจะมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ของประชาชนในภาพรวมที่จะสามารถกระตุ้นความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตลอดจนมีแนวทางการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อสร้างและพัฒนารากฐานของประชาชนที่มั่นคงด้านการเงินด้วยการวางแผนทางการเงิน เมื่อประชาชนมีฐานะการเงินที่มั่นคง จะสามารถทำงานได้อย่างมีความสุข อันส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขต ตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านภาวะเงินเพื่อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือประชาชนที่มีภูมิลำเนาหรือผู้ที่อาศัยและประกอบอาชีพต่าง ๆ อยู่ในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรทั้งหมด จำนวน 4,846 คน (องค์การบริหารส่วนตำบล คำไฮใหญ่, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 4,846 คน โดยใช้สูตร Yamane (1973) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อน

เท่ากับ 5% จากการคำนวณดังกล่าวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 369 คน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็น 370 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน แบ่งตามสัดส่วนอย่างเหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยศึกษาจากเอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะทั้งที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดและแบบสอบถามปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สมาชิกในครอบครัว และอาชีพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ตแบ่งการวัดความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ข้อคำถามมีจำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ การประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล การปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน และการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ตแบ่งการวัดความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ข้อคำถามมีจำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) ใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตตำบลเหล่าแดง อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ .807

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำหนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามให้ประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอ ดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 370 ชุด ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

2. กำหนดรหัสของข้อมูลและบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามลงในโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการวัดระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ค่าความถี่ และค่าร้อยละจากปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สมาชิกในครอบครัว และอาชีพ

2.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และแปลความหมายจากระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราอัตราภาคขั้น (Interval Scale) โดยนำคะแนนมาแบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กันตั้งแต่ 1-5 คะแนน จำนวน 5 ชั้น โดยมีความกว้างเท่ากับ .80 คะแนน เกณฑ์ของการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม ผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1977)

ระดับคะแนน 4.21 – 5.00	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ระดับคะแนน 3.41 – 4.20	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก
ระดับคะแนน 2.61 – 3.40	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
ระดับคะแนน 1.81 – 2.60	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย
ระดับคะแนน 1.00 - 1.80	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

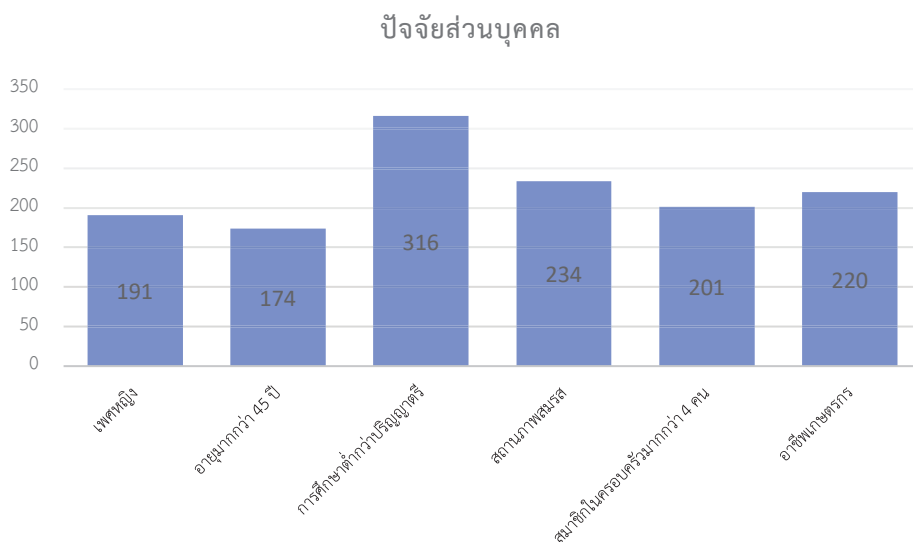
1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายผลการศึกษาในด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ส่วนตัวแปรด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ 1) สถิติทดสอบที (Independent-Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน 2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปร 3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 มีสถานภาพสมรส จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 สมาชิกในครอบครัวมีมากกว่า 4 คน จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

2. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
1. ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	3.13	.71	ปานกลาง	1
2. ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล	3.06	.82	ปานกลาง	2
3. ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	2.93	.77	ปานกลาง	4
4. ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	2.96	.79	ปานกลาง	3
รวม	3.02	.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม และด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.06, 2.96 และ 2.93 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
1. ด้านภาวะเงินเฟ้อ	3.10	1.08	ปานกลาง	1
2. ด้านอัตราดอกเบี้ย	2.86	1.08	ปานกลาง	2
3. ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	2.68	.89	ปานกลาง	3
รวม	2.88	.92	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10, 2.86, และ 2.68 ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

4.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สมาชิกครอบครัว และอาชีพที่ต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ตัวแปรอิสระ	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ	Sig.	ผลการทดสอบ
เพศ	t-test	-1.370	.172	ปฏิเสธ
อายุ	F-test	3.966	.008	ยอมรับ
ระดับการศึกษา	F-test	11.947	.000	ยอมรับ
สถานภาพ	F-test	1.267	.285	ปฏิเสธ
สมาชิกครอบครัว	F-test	8.627	.000	ยอมรับ
อาชีพ	F-test	11.748	.000	ยอมรับ

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สมาชิกครอบครัว และอาชีพที่ต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยต่าง ๆ โดยวิธี Enter

ตารางที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยวิธี Enter

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficient		Standardized Coefficient	t	Sig.
	B	Std.Error.	β		
(Constant)	.259	.086		3.027*	.003
ด้านภาวะเงินเฟ้อ	.168	.037	.181	4.533*	.000
ด้านอัตราดอกเบี้ย	.247	.038	.266	6.446*	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	.571	.047	.507	12.102*	.000

R = .873 R² = .762 Adjusted R² = .760 SEE = .493 F = 391.213 Sig. = .000

จากตารางที่ 4 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ โดยวิธี Enter เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในระดับสูง (R = .873) แสดงว่าตัวแปรทุกตัวสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 76.0 (Adjusted R² = .760) นอกจากนี้ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี

ดังนั้น จึงเขียนสมการพยากรณ์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีได้ดังนี้

สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = .259 + .168 (\text{ด้านภาวะเงินเฟ้อ}) + .247 (\text{ด้านอัตราดอกเบี้ย}) + .571 (\text{ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย})$$

สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .181 (\text{ด้านภาวะเงินเฟ้อ}) + .266 (\text{ด้านอัตราดอกเบี้ย}) + .507 (\text{ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย})$$

สรุปการวิจัย

1. การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม และด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูล และประโยชน์ที่ได้รับเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงไม่ชัดเจน และครอบคลุมประชาชนในจำนวนที่มากพอ ทั้งนี้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนี้จะสร้างการรับรู้ถึงการวางแผนการบริโภค อุปโภค การบริหารรายได้-ค่าใช้จ่าย การรู้จักเก็บออมได้ และการควบคุมการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปณี ไตรทอง (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความเข้าใจการประเมินสถานะทางการเงิน ด้านความเข้าใจของอาชีพสำรอง และด้านการเตรียมการของบุคลากรหลังเกษียณ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผลการศึกษวิจัยพบว่า ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแรก คือ นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน รองลงมา คือ นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่ออิสรภาพทางการเงินและนักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สมาชิกครอบครัว และอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตพื้นที่นี้มีช่วงวัยที่ต่างกัน มีการศึกษา การรับรู้ ความเข้าใจ มีแนวความคิดที่ได้รับรู้ และประสบการณ์ที่ได้สัมผัสที่แตกต่าง มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนมีรายได้รับจากการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างน้อยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาริสา ฤทธิมาร (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในระดับสูง ($R = .873$) แสดงว่าตัวแปรทุกตัวสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 76.0 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีให้ความสำคัญกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และรายรับรายจ่ายในท้องตลาด มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพราะประชาชนในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร มีรายได้ที่ไม่มั่นคง เมื่อเทียบกับข้าราชการและพนักงานเอกชนที่มีรายได้มั่นคง พร้อมทั้งมีสวัสดิการการช่วยเหลือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมณี การินทร์ และคณะ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในครัวเรือน อัตราภาษีเงินได้ อัตราเงินเฟ้อ รายได้ที่ได้รับ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ เนื่องจากก่อนการตัดสินใจลงทุนหรือการออมเงินในรูปแบบใดนั้นจะต้องใช้ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเข้ามาพิจารณาด้วย หากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับที่คาดหวังไว้ว่าจะส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี จอมโคกสูง (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยการตั้งเป้าหมายในชีวิต และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ควรมีการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงล่วงหน้ามากขึ้น เพื่อให้ทุกคนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีความสุข
2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนหรือช่วยส่งเสริมให้ประชาชนในเขตตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีเกิดความเข้าใจและแรงกระตุ้นให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายชีวิตให้ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิต

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมหรือเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน โดยควรมีการส่งเสริม อบรม จัดบรรยาย จัดกิจกรรม เสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปัจจัยทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพิ่มเติมที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา หงส์ทอง. (2551). **เข้มทิศการเงิน**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ.

กิจดิพร สิทธิพันธุ์. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน**

กรุงเทพมหานคร. การศึกษาเฉพาะบุคคลบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เกษมณี การินทร์ และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่

วัยเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. **วารสารสยามวิชาการ**, 19(32), 37-53.

จารุณี จอมโคกสูง. (2555). **การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัด**

นครราชสีมา. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชนิกานต์ ภูกัฒนา. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงิน**

แผ่นดิน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฐาปณี ไตรทอง. (2555). **การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง**.

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนพร จันทรสว่าง. (2561). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา**

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. การค้นคว้าหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. ฝ่ายส่งเสริมความรู้ทางการเงิน. (2564). **รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงิน**

ของไทย ปี 2563 และการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรู้ทางการเงินของ ธปท. สืบค้นเมื่อ 28

ตุลาคม 2564 จาก [https:// www.bot.or.th/Thai/PressandSpeeches/Press/2021/Pages/n7764.aspx](https://www.bot.or.th/Thai/PressandSpeeches/Press/2021/Pages/n7764.aspx).

มรกต ฉายทองคำ. (2557). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขต**

กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เมทาวี มีเกสิด. (2562). **ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการออมภาคครัวเรือนของประเทศไทย.**

การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

สาริสสา ฤทธิมาร. (2559). **การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร.**

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

องค์การบริหารส่วนตำบลคำไฮใหญ่. (2558). **สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การปกครองส่วนตำบล**

คำไฮใหญ่. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2564 จาก http://www.khamhaiyai.go.th/index.php?_mod=ZGL5&type=MQ.

Best, J. W. (1977). **Research in Education.** (3rd ed.) New Jersey: Prentice hall Inc.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** (3rd ed.). New York: Harper and Row.